

Lotnik w Stanie Spoczynku, Pilot's Retired Badge

Kolekcja:	Lotnik w Stanie Spoczynku, Pilot's Retired Badge
Muzeum:	PORADNIK - IDENTYFIKACJA ODZNAK NIEMIECKICH OKRESU III RZESZY
Właściciel:	gremlin

Stan eksponatu:	Nie określono
Opis:	Odznaka Lotników w Stanie Spoczynku ; Flyer's Commemorative Badge lub/or Pilot's Retired Badge ; Flieger - Erinnerungabzeichen Odznaka Lotników w Stanie Spoczynku ustanowiona została 26 marca 1936 przez Ministra Lotnictwa i Szefa Sztabu Luftwaffe. Przeznaczona była dla emerytowanego personelu lotniczego wliczając w to pilotów, nawigatorów, strzelców pokładowych i spadochroniarzy. Odznaka Lotników w Stanie Spoczynku ustanowiona została 26 marca 1936 przez Ministra Lotnictwa i Szefa Sztabu Luftwaffe. Przeznaczona była dla emerytowanego personelu lotniczego wliczając w to pilotów, nawigatorów, strzelców pokładowych i spadochroniarzy. Odznaka przedstawia siedzącego na skale orła w wieńcu z liści dębu. Wieniec jest w kolorze srebrnym zaś orzeł jest oksydowany na ciemny-czarny kolor. Istnieją wersje w których między skałą na której siedzi orzeł a jego nogami jest puste miejsce, potwierdzają to fotografie z czasów wojny. Nadawano te odznakę do momentu wybuchu wojny a produkowano ją z 800 srebra lub z aluminium. Wojenne egzemplarze z gorszych surowców produkowane były jako duplikaty lub zamienniki szlachetniejszych wersji i nie były to oficjalnie wręczane odznaki. Na rynku kolekcjonerskim w obiegu funkcjonują w zasadzie tylko owe zamienniki produkowane z tombaku lub cynku. Odznaka Lotników w Stanie Spoczynku jest najrzadziej spotykaną odznaką Luftwaffe, należy więc być szczególnie ostrożnym planując jej zakup. Nosiło się ją na lewej piersi bez względu na rodzaj munduru. Zatwierdzono oficjalnie także miniatury wpinane do cywilnych ubrań. Kryteria przyznawania odznaki nie były ściśle regulowane rozkazem z reguły wystarczyło być emerytowanym lotnikiem lub pozostającym w rezerwie aktywnym członkiem personelu latającego. Przyznawano ją także posiadaczom pierwszowojennych bojowych odznak lotniczych jeśli odsłużyli minimum cztery lata. Cała reszta musiała się wykazać minimum piętnastoletnim przebiegiem służby. Możliwe też że przyznawana była pośmiertnie lub

wręczana poważnie rannym w wypadkach lotniczych.